

Передплата

«РУСЛАНА» пишуть:

в Австрії:

за цілий рік . . . 20 кор.
в пів року . . . 10 кор.
на чверть року . . . 5 кор.
за місяць . . . 170 нр.

За границю:

цілий рік . . . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . . . 8 рублів
або 18 франків

Подвижок число по 10 сот.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і думу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш,
бо руске ми сердце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Пашкевича.

Виходить у Львові що дня
крім неділь і руских свят
о 5½ год. пополудні.

Редакція, адміністрація і
експедиція «Руслана» під
ч. 1. пл. Дембровського (Хорун-
щини). Експедиція місцева
в Агенції Соколовського в
пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише
напередне застереження.—
Рекламації неопечатані
вільні від порта.— Оголо-
шення звичайні приймають
ся по ціні 20 с. від стріч-
ки, а в «Надісланім» 40 с.
від стрічки. Подяки і при-
ватні донесення по 30 сот.
від стрічки.

По гостині цісаря в Празі.

Цісар перед своїм виїздом, що збув ся вчера, видав власноручне письмо до намісника Чехії, гр. Куденгове, яке вчера оголошено. На початку згадує цісар в тім письмі, що з радістю прибув знова до Праги, щоби знова переконати ся о величезних культуральних і економічних поступках, які місто зробило. Монарх був глибоко тронутий об'явами вірності, лояльності і любови, за котрі сердечно дякує. Дальше сказано в тім письмі:

„Було Мені дане від самого початку великоміського розвитку аж до теперішнього розцвіту печалити ся Проагою. Я видів всюди тісні мури, що окружують місто, а котрі тепер завдяки трудам обох народів зробили місце величезному розвитку руху. Бсть то ознака переображення відносин, котрі тут як і всюди доконують ся на полі політичного і економічного життя. Такий зріст не може відбувати ся без борб, серед котрих взаємне порозуміння Моїх народів мимо найліпшої волі не завжди могло бути удержане. Тепер однак думаю, наспіла хвиля, в котрій оба народи, скріплені в силі і пигоменностях народних можуть без застережень подати собі руку до порозуміння, а відтак без обави о свою народність працювати спільно.

З переведенням горожанської рівности

на полі виборчого права розпочала ся ера успішного співділення покликаного Мною правительства, зложеного з представителів різних народностей, як також ера віщуюча так красні надії вирівняння суперечностей і народних, котре треба підпирати всіма силами і з побоюванням всіх трудностей довести до кінця. І ті мури, котрі ще розділяють народи та спиняють повний розвиток богатих їх здібностей природних і могутність держави, хоїя би Я видіти усунені. Бсть то найгорячіше Моє бажання. Я, котрий спочував всім страданям борби, уважав би то за найбільше щастя для себе, коли Я ще не міг спочувати радості народного мира.

Поручаю Вам сі Мої бажання і сю Мою сердечну Подяку подати до прилюдної відомости“.

Нинішня Politik підносить з радістю сердечний тон цісарського письма і пише дальше ось як: «В такий маніфестаційний спосіб ще ніколи до тепер не висказала ся Корона про чесько-німецькі відносини. Слова монарха найдуть симпатичний відгук в серцях чеського населення, а доведене до згоди межі обома народами буде завсігди від змагання до здійснення політичних і практичних реформ. Чеський народ дійшов до того степеня розвою, що яко рівний може стати поруч в ряді з німецьким народом».

Цісар повернув вчера о год. 2 мін.

45 до Відня і прямо з двірця залізничної поїхав до Шербруну. Прощаючи ся бурмістром др. Гросом, заявив єму цісар, що правдоподібно також в слідуєчій році загостить до Праги.

Жемстовн.

Одиноке в своїм роді сьвято збуло ся на східнім побережю Північної Америки, в місцевості Jamestown, першій англійській оселі, з якої відтак повсталала республіка Вірджинія, а відтак і цілі Союзні Держави. Теперішнє сьвято устроєне в пам'ять 300-літної річниці основання сеї місцевости, а на отворене відбуваючої ся там нистави, зібрали ся в пристани ескадри всіх народів сьвіта, між якими не бракувало і австрійської.

Отвираючи торжество, президент Рузвельт виголосив промову, в якій схарактеризував не тільки сьвітлу в своїм розвою минувшину Америки, але і порушив важні квестії теперішности, які дають напрям праці для найближшої будучини.

Привітавши представителів Європи, а особливо побратимої Англії, зазначив, що в жилах Американця плине кров майже всіх народів завдяки сему, що через іміграцію стрінули ся они на американській ґрунті і вигворили, вправді зовсім відрубний тип, який однак має

Остання ніч Юди.

Члена французької Академії Еміля Геггарда подав перекладом Олександр Барвіньский.

Довго стояв Юда неповорухно в Оливнім гаю на тім самім місці, де смертно поцілував Ісуса. Зорко глядів він за ватагою посіпак, що тягли Сина чоловічого до Єрусалиму. При пошурі сьвітлі ліхтарень і смолоскипів, з копіями і блискучими мечами, скоюю ходою, крадькома наче нічні злодюги, дивав ся мовчки похід в долину і цез. Юда загорнув ся помалу в червоний плащ, оцед ся о дерево олигне, звернув св лицем до міста і ждав.

Минула північ. Місяч облив синявим сьвітлом пусті поля, мури і вежі сьвятого міста. Глухий гамір здіймав ся в гору до сьвятині Сич, переключались в пустині між собою, Кожан костокрилий доторкнув ся студеними крилами лица Юди. Він закрив ся аж по чоло кінцем свого плаща.

Все ще викидав апостол. Знечевя

звернув ся він радісно до входу в сад, висунув ся з темряви і поспішив на зустріч чоловікови, що глядав когось в темрямі Гетсманського саду. Се був старий Жидовин, скарбник архієрея, що наближав ся сюди непевною ходою.

Він підждав, поки Юда до него наближив ся, кинув єму гаманець, не промовивши ані слова і віддалив ся так само, як і прийшов.

— З більшою любовістю кинулиб костюмаху паршивій собаці — пробормотів Юда.

Він підняв гаманець і усміхнувся. Гаманець був важкий і мило дзвенів. Юда вийшов скоро з гаю, щоби єго відчинити при блідім сьвітлі місяця. Якжеж відсвѣчувало ся, як осліплювало єго срібло. Він перелічив срібняки оден за другим, стиснув їх у правій руці і неспокійно приглядав ся одному срібнякови, на котрім цісарське обличчє троха затерло ся.

Він заткнув гаманець за пояс і звернув ся до Єрусалиму. Почував себе вдоволенім і щасливим, а щоби підба-

дьорити ся, нагадував собі лукаві примани Каафи і вечер злочинного діла. Чи не зрадив він пророка, що заповідав заєпад закона і зневажав Мойсея, ложного короля Ізраїля, ложного Месію, що прогнав лихварів з притвора Соломонової сьвятині і зачинив богачам вхід до царства небесного?

— Моє ім'я — промовив він — буде так довго жити, як імена Якова, Давіда і Іллії.

Юда припкандибав до глухого й пустого міста а сподіваючи ся, що під ту пору Каафи допитував Ісуса, пустив ся до архієрейської палати. Оддалік блищали осьвічені вікна; вздовж кольяди і на тарасах снували ся тіні сюди й туди; в присінку притвора горів червоний смолоскип. На улиці було пусто. Зап'яв півень.

— Світає — промовив Юда.

Він опинив ся коло порога дому. На середині подвіря палала велика ватра. Оден з дванадцяти, Петро, сидів

деякі спільні знамена з кождим з тих племен. Відтак поздоровив президент Азию, сю колиску людства, а особливо Японію, яка пішовши в науку до Заходу, доказала, що і Захід дещо може від неї навчитися.

В часі, коли перші англійські емігранти закладали Жемстовн — говорив дальше Рузвельт — панували на світі зовсім інші відносини. Нині цивілізація дійшла вже до сего, що кождому народови є дана можливість розвою і не потребує він здобувати її доперва поваленням інших. Чимраз сильніше опановує серця всіх мужів стану, далеко сягаючих взором і ширих патриотів змагане до загального мира.

Згадавши з жалем, як то свобода людска Америки і злука Союзних Держав мусіли скупати ся в горячих струях людської крови, висказав Рузвельт пересвідчене, що нинішня генерація не на мілітарнім полю, а в економічних змаганнях буде шукати прояви своєї енергії. Однак також економічний зріст криє в собі деяку небезпеку, як сего найліпшим доказом є відносини в Союзних Державах. Тут ішов з розвоєм добробуту рука в руку розвій автономії, яка також мусить мати якісь границі. Люди не можуть жити без управи а самі управляючи собою, мусять строго держати ся витчених цілей, мусять розумно уживати свободи, яка становить основу республіканського устрою.

Як найважнійший для Союзних держав проблем в теперішню добу підносить Рузвельт контролю над капіталами одиниці. Мусять увійти в жите такі урядження, щоби надуживане капіталу стало неможливе. Однак рівночасно контролю мусить оставити досить легального зиску, щоби індивідуальна ініціатива могла найти досить заохоти. Борба з надужитями власности може вийти тільки на користь інституції власности, а не дасть відлучити ся від ідеї республіканізму, яка повинна порішити після людського достоїнства, без згляду на релігію, уроджене і завід, границі найменшої як і най-

більшої засібности горожан. І мусить дійти до сего, що людей буде оцінювати ся не після їх слів, а після їх діл, після поведеня.

Ся велика наша республіка — закінчив Рузвельт — не піддасть ся ніколи правліню пліюкратції, але і не допустить, щоби чернь нею рядила.

Буча в російській думі.

На вчерашнім тайнім засіданю думі, на яким раджено над контингентом рекрутів на р. 1907, прийшло до дуже бурливих сцен з причини невідповідного поведеня міністра війни. Коли в дискусії міністер забрав голос, заявив, що по війні з Японією є особливо потрібним удержане військової поваги Росії. Коли би не захотіли ухвалити нам признаного потрібним контингенту рекрутів, то возьмемо его собі без вас на підставі § 119. основних законів. Мусите ухвалити нам жаданий контингент.

Після сих слів міністра повстав великий галас в палаті. «Ми не в касарні — кричали послы не промовляйте до нас як до вояків!» Кадет Гессен взиває палату, щоби зі згляду на вагу хвилі задержала спокій (оплески). Міністер війни, промовляючи до палати таким тоном, забув, що говорить до заступників цілого російського народу. Міністер може тільки тоді жадати від палати куртоазії, коли сам послугує ся чемним тоном. Взиваю палату, щоби ігнорувала слова міністра і перейшла до річової дискусії.

При кінці засіданя повстала величезна буря, коли соціаліст Дуборов сказав: «Доки тревала автократична управа, уживано армії до політичних цілей внутр держави; доки так буде, армії не доставати ме завсїгди моральної вартости до борби з зовнішнім ворогом!»

Коли бесідник заатакував престол і армію, галас збільшив ся, члени правіці почали кричати, тупати і бити в пульты. Міністри схопили ся фателів і

в найбільшій обуреню запротестували против атаків. На лівиці повстав гамір — тоді міністри вийшли з салі, а Головін, щоби запобічи биятиці, замкнув засідане вчаснійше.

Що до самої справи ухваленя контингенту рекрутів доносять петербурські дневники, що на оподішній конференції всіх опозиційних сторонництв в мешканю кн. Долгорукова, кадети заявили, що дума мусить прийняти правительственне внесене, бо инакше адискредитує ся. Против прийнята правительственного внесеня голосували соціалні революціоністи, соціалні демократи, трудовики (українська група) і людові соціалісти. Більшість Магомедан порішила здержати ся від голосованя. В виду сего контингент рекрута стане правдоподібно ухвалений, бо крім правіці будуть за ним голосувати кадети, а надто Поляки зі своїми 46 голосами, заявивши, що хотят они борють ся против російского правительства, то не виступають против російської держави, для якої ухвалене контингенту рекрута признають державною конечностию.

Новинки

— Календар. В серед у: руско-кат.: Йоана п.; римо-кат.: Филипа і Якова. — В четвер: руско-кат.: Йоана ветх., Пафи.; римо-кат.: Зігмунда кор.

— Завтрішний день 1. мая яко робітниче свята обходить також персонал друкарні, в якій печатає ся наш дневник. З тої причини „Руслан“ завтра не вийде.

— Порядок Богослужень в Преображенській церкві у Львові. В св. Вел. Четвер о 9. год. рано Літургія св. Василя Вел. з Вечернею, о 6. год. вечер Служба св. Страстий Спасителя. — В св. Вел. Пятницю о 9. год. рано Царські Часы, о 11. год. Вечерня з проповідію і торжественний обхід з Плащаницею, о 5.4. вечер Надгробна Утреня Великої Суботи. — В св. Вел. Суботу о 9. год. рано Літургія св. Василя Вел. з Вечернею і благословене хлібів, о 7. вечер Надгробне, Крестний Хід і Воскресна Утреня. — В неділю Пасхи о 6 і 7. год. рано читані служби Божі, о 8. год. рано

біля неї, грів собі руки і розмовляв з молодою дівчиною. Петро здавав ся роздратованим і нещасним. Він промовив дуже голосно до молодої дівчини:

— Справді, клену ся тобі, що не знаю сего чоловіка.

Півень запіяв у друге. Дівчина відійшла. Петро попав у тяжку задуму; він не замітив, як Юда підступив до ватри. Із судища Каяфи чути було глухий крик, перериваний довгим мовчанем, то знов скрегіт гордого і лютого голосу, то жалосливі поважні і ніжні слова, від котрих здригало ся серце Галилейского рибалки біля ватри і витискало сльози з его очий.

Півень запіяв втретє.

Петро здригнув ся, скрикнув жалісно, підніс голову і випрямив ся. Обидва апостоли зглянули ся лицем в лице. Але чоло Петра було такє грізне, его рука хватила так рішучо за меч, що Юда з переляку кинув ся до дверий архіерея.

Довго блукав ся він около сьвятині, котрої присінки відчиняли аж із сходом сонця. Він задумав заадалегід виглядіти

собі місце в присінках будинку і там почати грошеве орудоване. Сьвященики визначилиб ему певно добре місце; за раз пересувазиб ся скрізь его пальці гарні єгипетські, грецькі, римські і азійські гроші. Він насміяв би ся тоді з тих голодних бурлак, тих покаяників горя, учеників сего чоловіка, що мав умерти. Під доглядом сьвященика відчиняли вже денкі левіти входові брами сьвятині. Певною ходою, з усмішкою, кивнувши приязно рукою, вийшов їм Юда на зустріч. Одначе сьвященик глянув насуплений на него, підняв руку і заступив ему дорогу.

— Геть звідсіля! Закон забороняє всім нечестивим входити в сей осьвячений притвор сьвятині. Сеї ночі дїстан ти гроші, ціну крови трийцяти срібняків. Тобі заплачено за труд. Чи маю тебе звідсіля прогнати як ідопоклонника або убийника?

Юда відійшов від сьвятині. Тепер звернув ся він до палати Пилата. Римляни приймуть его привітнійше як сї сьвященики, они навіть стануть в его

обороні проти злости синагоги. Він глядів з погордою на тих загорілих сьвящеників. В глибині серця був він переконаний, що покоління Денітів усе ще обожає золотого телця, як і за часів Мойсєєвих. Наколи побачать Іскаріота, як его боронить прокуратор, окруженого цїсарскою ласкою, як він нагромадив у своїм крамі великих богатств, золотих і срібних товарів, слоневої кости, азійских пахоців, щоби їх дорого продавати до Риму, тоді будуть ним одушевляти ся, ему підлещувати ся і що дня спалять у его стін за свого Єгову троха кадила.

Вдоволений своїми високопарними і жадними гроша мріями, глядів Юда цілу дорогу з погордою на глумливу цікавість книжників і фарисєїв, що оддалік вказували на него пальцями і зблизька обминали его тїнь згїрдно неначе соромне пятно.

Він поскорив, приманений крикливою товпою і знечевя на скрутї улиці був сьвідком страшного явища.

Дика юрба добивала ся до палати Пилата: волокити з Єрусалима і Юдеї, злодюги, скритоубийники, ледащиці, кри-

торжественна Літургія з проповіддю, о 4 год. по полудні Вечерня з Акафістами Воскресення. — В сьвітлій Поведільник як в кожду неділю, і сьвято се в о 5 год. рано Утреня і читана служба Божа, о 9 год. рано читана служба Божа, о 10. год. рано співана служба Божа і проповідь, о 4 год. по полудні Вечерня і Акафіст.

— **Нехтоване руских сьвят при війську.** З Ряшівщини доносять: Команда 3-го полку уланів краввої оборони в Ряшеві надіслала під днем 15. лютого с. р. „Einberufungs-Aviso“ всім тим, що мають до приватного ужитку військові коні, щоби приставити їх до контролю на день 3. мая с. р., котрий то день є у нас найбільшим сьвятом, яко день смерти Спасителя нашого. Навіть в Туреччині знали би власти такий день пошанувати ліпше як в нашій Галичині.

— **Дисциплінарне слідство в „Дністрі“** против двох урядників, пп. Ілії Яремкевича, начальника відділу бухгалтерії і п. Осипа Курдидика, ліквідатора, покінчило ся тяжким засудом. Першого з них по 13-літній службі рішено спенсіонувати (дістав би около 30 злр. місячно), другого засуджено на звільнене зі служби. Засудженим прислугув право відклику до Надзираючої Ради, яка збере ся до загальних зборів дня 9. мая с. р. Голос в сій справі застерігаємо собі на пізніше.

— **З перемискої єпархії.** Канонічну інституцію дістали оо.: Волод. Ринявець на Белз і Мих. Фециця на Баницю, а до кан. інституції вівзвані оо.: Стан. Сороковський на Береги гор. і Лаврентій Левіцький на Яворець. — Презенту на Ліщин дістав о. Йос. Баницький. — Завідателем поставлений оо.: Михайло Була в Лісковатім, Гр. Максимович в Новиці, а новоопоставлені пресвитери назначені сотрудниками: оо. Ант. Рудавський в Сосниці, Теоф. Чайковський в Гордині, Петро Підгорецький в Подемшині, Іван Федевич в Куневі і Яросл. Карпак в Михалевичах, дек. дрогобичского; дальше одержали сотрудництва оо.: Іван Калимон в Добриї, дек. ярославского, Іван Шехович в Люблинці і Іван Прийма (управляюче) в Стараї. — Увільнені від конкурсового іспита оо. Іван Костек в Новім Селі, Гр. Калимон в Ришкській Волі, Ем. Юрчакевич в Устю руск., Алек. Стецишин в Торках і Ром. Прислопський в Лубецку. — Правительство продовжило платню з релігійного фонда на дальший оден рік для сотрудників: в Дрогомишлі, Тиличі, Посаді-роботицькій, Добрівлянах і Тарнавці. — Дійсними радниками єпископської консисторії іменовані оо. Іван Савчин, професор релігії в ц. к. рускій гімназії, Максим Копко професор

релігії в ц. к. женській учительській семінарії і Назар Чабан, духовник єпархіяльної семінарії, всі три з Перемишля.

— **Нечемне поведене реставратора** в „Народній Гостинниці“ з одним із сталих гостей той реставрації нашло відгук в довгій новинці вчерашнього „Діла“. Автор новинки повитягав на денне сьвітло всі можливі заміти проти п. Брайтмаєра, арендатора реставрації; пригадав, які бої мусіли гості зводити в тим реставратором, аби заперенумерував деякі рускі часописи; закинув п. Брайм, що спровадив музику, через яку до каварні приходять людиці, з котрими порядній родині не лицює сидіти в однім локалі; що в реставрації дають малі порції страв, а солоно кажуть собі за то платити, а вкінці між иншим зазначив, що на погляд реставратора мусить руска публіка ходити з патріотизму до каварні і реставрації „Нар. Гостинниці“, хоть обслуга ігнорує руских гостей. Оноді вечером прийшло між самим реставратором а одним із гостей (яким був один із співробітників „Діла“) до острої сцислі з причини за дорогого і нерівномірного почислення за кілька склянок пива. П. Бр. назвав гостя „батаром, злодїєм і кримінальником“ а лише завдяки помочи кельнерів вийшов ціло. Супроти такого поведеня реставратора, автор новинки звертає увагу рускої публіки, що інтерес каварні і реставрації не є інтересом „Нар. Гостинниці“. Про ціни страв у п. Брайтмаєра можна було не раз переконатися не лише в єго реставрації, але і на балах та равах в „Нар. Домі“, де єму передавано ведене бѹфету. Одна качапка коштувала там прим. близько корони. Такий золотий інтерес мав бѹфетар — коли равтовий або балевий комітет навіть срібним не міг почванити ся.

— **Вибір президента м. Львова.** На нинішнім засіданю міської ради має довершити ся вибір президента. П. віцепрез. Цюхціньський дістав був вже при голосованю 50 голосів і вибір єго повинен був бути важний — як аргументують єго прихильники — тому, що в міській раді бракує 8 радників і замість 100 є лише 92. „Стрільниця“ с. є міщанська партія в раді рада-не-рада згодила ся на інтерпретацію закона, що президент мусить дістати при голосованю 51 голосів. Сей оден голос може коштувати „стрільницю“ дуже дорого, бо радні жида жадають одного місця в президії для свого кандидата і при попередних голосованях она мали віддавати чисті картки. Жида висуювають вже своє терно: Левенштайн, Пісек Лілієн, на фотель П. віцепрезидента. Здає ся, що супроти жидівських забаганок християнські радні, противники вибору Цюхціньского, бу-

дуть на єго голосувати солідарно зі „стрільницею“, аби не допустити жида до президії. Але в таким випадку жида почують ся обиджені і покривджені а сердечні відносини з Поляками „мойжешового визнаня“ наражені на катастрофу.

— **Обмежене еміграції до Злуч. Держав.** Послідній конгрес Злучених Держав півн. Америки ухвалив новий закон еміграційний, який не раз відчують галицькі емігранти. Головні основи того закона є: Поголовне від кожного іммігранта піднесено з 2 на 4 долари, а увільнені від него ті, що жили бодай оден рік в Канаді, на Кубі або Мексику. До Злуч. Держав не впускають: ідиотів, слабосильних, слабих на умі, тих, що мають падучу хворобу, божевільних, людей, що були божевільними в протягу минулих 5 літ; тих, що мали два або більше нападів божевілья коли небудь перед тим; нуждарів, людей, які правдоподобно сталиб тягарем публічним; заводових жебраків; сухітників і хорих на заразливі хвороби; людей, які після ореченя лікаря оглядаючого їх є за слабї фізично або умово, щоби заробити собі на жите; людей, що поповнили каригідний, неморальний вчинок, за який сиділи в арешті або ні; многоженців, приклонників многоженства, анархістів, людей, що проповідують насильне знищене уряду Злуч. Держав або якого небудь другого уряду, або вбийство публічних урядників; проститутки; контрактних робітників, котрі зістали намовлені до еміграції обіцянками зарібку або виїхали в дорогу в наслідок умови устної, писаної або друкованої, що будуть тут робити яку небудь роботу; тих, що в протягу послідного року зістали завернені назад як контрактні робітники; людей, за котрих дорогу платив хто другий посередно чи безпосередно, хіба що докажуть, що не належать до жадної з повисше вичислених клас і що дорога за них не плачена жадним товариством чи організацією; дітий понизше 16 літ, хіба що їдуть в товаристві родичів. — За спроваджуване до Злуч. Держав дівчат і жінок в неморальних цілях грозить кара до 5 тис. доларів, або до 5 літ арешту, а товариства за спроваджене кожного законтрактованого робітника будуть платити кару по 1.000 дол. Если дитину узнасть лікар за недужу, то разом з дитиною завертають і матір. Від ореченя лікаря що до сухіт і инших пошестних недуг нема відклику. Если би хто з тих, що мають заборонений візд, дістав ся до Злуч. Держав, то може до 3 літ попризді бути арештований і відосланий до свого краю. Сей закон входить в жите з днем 1. липня 1907.

— **Засуд редактора Naprzod-a.** Краківський

воприсяжники, фалшивники грошій, розбіншаки з гір, напастники і нечестиві повиходили із своїх закутків, усі з піднятими головами і руками, звернені до проконсуля з розпаленим зором і кричали:

»Вараву! Вараву! визволь нам Вараву!»

Посеред кольонади важких стовпів порфірових стояв окружений урядниками і первосьвященниками з відкритою головою в білій тоді, Пилат. Він промовляв до народу, одначе Юда не чув єго слів. А кождим разом, як почав мовити римський намісник, збільшав ся дикий крик товпи:

— Вараву! Вараву!

Юда втиснув ся поміж товпу. Знакомі лица кивали до него привітливо; він приймав привіти убийників і усмішки ледащиць. Коли добив ся до перших рядів, мало що не до порога палати, заглушив єго шалений крик товпи. Зтиснув ротів роздав ся новий крик, немилосердний крик:

— Розпни єго! розпни єго!

Пилат пригноблений і сумний, окружений товариством, вступив на судище. Між двома стовпами стояв молодий сотник; побіч него перевертав старенький, поважний учений горячково книги великих пророків і читав в них з великим неспокоюм. Скаженість товпи щораз більшала; він причував, щ тут коїть ся якесь нещастє. В сій хвилі помітив сьвященик апостола в червонім плащі і шепнув кілька слів в ухо сотникови, котрий спустив очи і відвернув ся з досадою.

Аж ось відчинили ся помалу і торжественно важкі, бронзом оббиті двері. Пилат появил ся в порфіровій кольонаді; на улицях настала гробова тишина; впоперек в тіни кольонади ступав до вибраного народу Ісус, хитаючись, піддержуваний двома жовнірами, з закривавленим чолом і лицем, увінчаний терновим вінцем, з тростиною в руці, одітий в багрянцю зипняту на грудях.

З подивом гляділа мовчки товпа на кроваве явище. Ошоломлений відвернув Юда своє лице. Пилат нахилив ся вне-

ред, а рукою, на котрій полискував перстень, яким він печатав цісарські прикази, вказав він на Назорея і промовив до народу: Се чоловік!

А крик товпи загримів ще більш жорстоко і настійчиво: Розпни єго, розпни єго!

Многі женщины ридали, а тимчасом якийсь божевільний, обнимаючи статую Тиберия кричав: »Горе єму! Горе Брусалимови! Горе Богови! Горе мені!»

Сотник, що йшов на чолі гвардії проконсуля, настромленим копїєм нагально розганяв товпу в право і в ліво і робив місце для смертного походу. А коли Юда втиснув ся поза єго сусідів, щоби не зустрінути ся з поглядом Ісуса, ударив єго сотник Пилата ручкою меча по плечах:

Чи ти прийшов глізувати з горя жидівского пророка або насмівати ся з величності Риму? Наші боги гидують зрадниками. Забирай ся скоро, геть далеко звідсіля і гляди собі віддаленої самоти, щоби там укрити свій сором!

(Дальше буде).

орган соціалістів Nargzob написав був, що адвокат Мікуліньскі в Заврці в Королівстві польським і інші тамошні горожани уряджували погроми жидів. За се очернені заізва ли редактора Nargzod-а Качановського, а суд засудив его на 5 місяців арешту. П. Качановський зголосив відклик, але найвищий трибунал потвердив вирок.

— **З залізниць.** „Газета львівська“ з дня 1. мая 1907 оповіщує розписане ліцитаційної продажі старих матеріялів, узисканих в окрузі ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові. Оферти належить внести найдалше до 12. години в полудне дня 15. мая 1907 до висше згаданої ц. к. Дирекції залізниць державних у Львові. Услівя продажі подані в „Газеті львівській“, а можна їх одержати також в бюрі для справ варштатових згаданої ц. к. Дирекції.

— **Дрібні вісти.** Село Камінну, надвірнянського повіта, набула парцеляційна спілка зі Станіславова на парцеляцію межі Мазурів. — Гр. Ст. Бадені продав майно Браничі за 1 мільон корон п. Віммерови, властители цегольні в Неполомичах. — У Відни помер др. Едвард Райс, бурмистр м. Черновець, в 57. р. житя.

— **В фейлетоні 88.** ч. належить переставити три стрічки згори з 2. шпальти на 2. стор., а се від слова: „Запашна...“ до слова „схилила“ на місце по 7. стрічці в 1. шпальті по словах: „А над нею не калина“.

— **Репертуар міського театру у Львові.** Нині ві второк, в середу і в четвер: „Юлій Цезар“, трагедия в 5 діях Шекспіра. В п'ятницю „Страшний двір“ опера Моношкя.

Просимо відновити передплату.

Посмертні оповістки.

— **О. Савин Устиянович,** парох в Головецьку, скільського деканата, упокоїв ся дня 24. с. м. в Опатії, де перебував на ліченю, в 67. році житя, а в 40. р. св'ященства. В похоронах его взяли участь о. Давидяк зі Львова і о. Строкцій з Синевіська вижн., які перебувають під сю пору а Опатії. В. с. п.!

— **Петронеля** з Юзичинських Негребецька вдова по бл. п. о. Юліяні, пароху в Купновицах, упокоїла ся дня 27. с. м. в 81. році житя. В. і. п.!

Наука, штука, література.

— **Тарасові споминки.** (В 46-ті роковини смерті Кобзаря). Під таким заголовком видала „Просьвіта“ у Львові книжочку за марець 1907 яко 323. ч. свого видавництва. На 48 еторонах книжочки поміщено отсі статейки: „Тарас Шевченко“, нап. Я. Вий, „Перша молодість“ вїмок з повісти Т. Шевченка „Княгиня“, „Кирило-Методіївське братство“ нап. др. Ів. Бряк, „Шевченко між народом“ нап. Яр. Весоловський, „Про Тов-о ім. Шевченка“ нап. Ол. Іванчук. Поміж статейками є розміщені три стишки Т. Шевченка і оден Хр. Алчевської п. з. „На спомин Т. Шевченка“. Взагалі при укладаню сего випуска передовсім зважано на практичність. Кожда статейка може бути виголошена яко відчит чи промова на вечерку в честь Тараса, а поезийки надають ся до деклямації. „Просьвіта“ видаєм сего, так сказатиб, підручника допоможе читальням сьвяткувати пам'ять Тараса. Книжочка коштує 30 сотиків.

— **Найновіші видання Музичної Накладні у Львові** а се дві композиції Січинського іменно: Концертна мазурка на фортеп'яні, і пісня „Мені байдуже“, та Ярославенка: „Ой шебечуть солові“, пісня на оден голос в супроводі фортеп'яна, — представляють ся так під зглядом самого змісту, як і зверхньої форми дуже корисно. Пісня Січинського: Мені байдуже, написана властиво до

польських слів, появилася з руским перекладом д. Ст. Чарнецкого, який під пору працює над переводами інших пісень нашого композитора, через що ті пісні будуть мати ширше поле. Ціна отсех новостий подана на кождім примірнику з осібна а дістати їх можна в кождій книгарні. — Ціна випусків: Концертна мазурка — 1 К; Ой шебечуть солові — 60 с; Мені байдуже — 80 с.

Телеграми

з дня 30. цвітня 1907.

Відень. Die Zeit доносить, що австрійський парламент збере ся на перше засідане дня 17. червня с. р.

Будапешт. Угорський сойм ухвалив по короткій дискусії закон в справі покриття ухвалених делегаціями видатків на військо і переступлене кредитів.

Берлин. З Петербурга доносять, що в тамошних політичних кругах уважають реконструкцію кабінету Століцина за справу певну. Розв'язане думи зійшло вже зовсім з днешнього порядку.

Мессина. Вулкан на острові Стромболі коло Сицилії почав вибухати і знишив просторі винниці і кілька домів а 2 костели попукали. В околиця настав переполох.

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

Готел., реставрація і каварня — ріг ул. Сикстуської і Косцюшка у Львові

Приїхали дня 29. с. м.: о. Григ. Гордницький з Загіря, Н. Заглавський з Станіславова, о. Ал. Миронович з Березовиці, о. Евст. Скоморовський з Кутища, Йосиф Чучкевич з женою з Романова, др. Юл. Лужецький з Старого Самбора, о. Дан. Ленкий з женою з Стар. Самбора, др. Кирило Дільницький зі Стрия, Олена і Нат. Кісільевскі з Коломиї о. Іван Каранович з Цегулі, о. Іл. Гоповський з Журавна, о. Ю. Негребецький з родиною з Бандрова.

Товариство взаїмних обезпечень

„Дністер“

у Львові, при улиці Рускій ч. 20. (дім власний). приймає обезпеченя будинків, всяких річій домашніх і господарських, збіжжя і паші на случай шкід заподіяних через пожежар. Оплата премій мала, а користь для погорівших велика.

Шкоди ліквідувє і виплачує „Дністер“ з найбільшою шкоростю. При отці шкід бувають запрошені 2 господарі селяни з помж членів. Дотепер виплатив „Дністер“ 13.747 відшндовань в сумі сім і пів мільона корон.

Зиск по скінченім році звертає ся членам. Звороту за р. 1906 дістають обезпечені члени по 10 сот. за кожду корону заплаченої річної премії.

Банк красний у Львові і в Чернівцях, Каса опадности у Львові, і т. д. приймають поліси „Дністра“ при уділюваню позички.

Житєві обезпеченя приймає „Дністер“ для Краківського Товариства, а провізаню від таких обезпечень відступає „Дністер“ на добродійні цілі.

Поясненя до обезпечень уділяє Дирекция або агенти

Агенції „Дністра“ находять ся в кождім місті і в многих селах; там, де еще не робить вишній агент „Дністра“, можуть письменні селяни старати ся о уділенє агенції. До тепер дістали агенти 969.507 К провізії.

Фонди Товариства 31/12 1906:

Фонд резервовий	К 846.189 20
резерви премій	55.110 —
на зворотя	16.110 —
на різницю курсів	29.866 35
резерви спеціальної	31.040 73
смерит урядників	185.810 21
інші фонди заосмотрени	25.000 —

Селяне! асекуруйте ся від шкід огневих!

Трета часть Проповідий

на неділі і сьвята цілого року о. Петра Білинського вже вийшли і можна дістати у автора в Зарваніці, почта: Вишнівчик, також в книгарні Інститута Ставроп. у Львові; в книганні Тов. ім. Шевченка у Львові; в книгарні В. Добошинського в Станіславові; в книгарні С. Комоньського (давнійше братів Яблонських) в Тернополі, по ціні 3 К за кожду часть.

Colosseum

в пасажи Германів

при ул. Соняшній у Львові.

Нова сензаційна програма.

від 16. до 30 цвітня 1907.

Щоденно о год. 8. вечер представленє. В неділі і сьвята 2 представленя о 4. год. пол. і о 8. год. вечером. Що п'ятниці High Life представленє. Білети вчаснійше можна набути в конторі Пльона при ул. Кароля Людвика ч. 5.

„РУСКА ШАДНИЦЯ“ в Перемишли приймає вкладки шадничі щоденно в годинах урядових і опроцентує їх на 4% починаючи вже від слідуючого дня по дни зложеня які і процентують ся до послідного дня перед днем відобраня.

ВКЛАДКИ в „Рускій Шадниці“ можна складати особисто в касі товариства, почтовими переказами, листами грошеними, чеками почтової шадниці, котрі Дирекция Шадниці на жаданє безплатно достарчає, в філіях банку австро-угорського на рахунок „Рускої Шадниці“ в товариствах: „Взаїмного кредиту Дністер“ у Львові „Краввий Союз кредиторинл.“ у Львові і „Банк звязковий“ в Станіславові.

„Руска Шадниця“ уділяє позичок:

- а) гіпотечних, піврічними амортизаційними ратами платних на 5% на протяг літ 10—50 після вибору позичаючого;
- б) на льомбард ефектів на 5 1/2 %;
- в) на есконт векслів на 6%, на векслі переказані за 3—6 місяців платні.

Справи позичок полагоджувєсь можливо скоро.

Всяких інформацій і друків уділяє канцелярия „Рускої Шадниці“ ул. Косцюшка, Народний Дім І. поверх, щоденно безкорисно в годинах урядових від 9—1 год. кромі неділі і руских сьвят.

Після § 14. устава „Рускої Шадниці“, через ц. к. міністерство справ внутрішніх затвердженого, вкладки в товаристві „Руска Шадниця“ в Перемишли надають ся до льокації капіталів пупілярних, фондацийних і т. п., має отже „Руска Шадниця“ обезпеку пупілярну.

Дирекция „РУСКОЇ ШАДНИЦІ“ в Перемишли.

Селяне! поспрайте дахи бліжню або дахівню!

Всілякі
КУПОНИ
вільсовені цінні папері

виплачує без потрученя провізії
або коштів

Контора виміни
ц. к. упр. гал. акц

БАНКУ
Гіпотечного.

СОВІЛ Жутки можна набувати в „Сонільськнм Базарі“ у Львові і паперці і у всіх торговлях вкраю.